

ตะแบก

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lagerstroemia floribunda* Jack

วงศ์ : LYTHRACEAE

ชื่ออื่น : กระแบก (ระนอง สุราษฎร์ธานี) ตราแบกปรี (เขมร) ตะแบกไข่ (ตราด ราชบุรี) ตะแบกนา (กลาง เพชรบุรี) บางอตะมะกอ (ปัตตานี มลายู ยะลา) บางอขามู (มลายู นราธิวาส) เปื่อยนา เปื่อนนา (ลำปาง) เปื่อยหางค่าง (แพร่)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : สระบุรี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบสูง 15 - 30 เมตร เปลือกเรียบสีเทาอมขาว แตกออกเป็นหลุมตื้น ใบเป็นใบเดี่ยว ออกตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปขอบขนานแกมรูปหอก ปลายใบเป็นติ่งแหลม โคนใบสอบ ดอกสีม่วงอมชมพู ออกรวมกันเป็นช่อตามปลายกิ่ง ผลรูปรี เมล็ดมีปีก

การกระจายพันธุ์ : ป่าเบญจพรรณชื้น ป่าดงดิบ ป่าน้ำท่วมตามท้องนา ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 20 - 300 เมตร

ออกดอก : ผลแก่ ธันวาคม - มกราคม

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ปลูกเป็นไม้ประดับ **เนื้อไม้** ใช้ทำสิ่งก่อสร้างที่รับน้ำหนักและเครื่องมือการเกษตร นอกจากนี้ยังช่วยยับยั้งโลหิตระดูสตรี แก่ระดูพิการที่เป็นลิ่ม เป็นก้อนสีดำมีกลิ่นเหม็นซึ่งทำให้เจ็บปวดในท้องน้อยหลังบนเอน แก่โลหิตจาง บำรุงโลหิต แก่ผอมแห้ง ขับระดูขาว แก่น รสขม ต้มดื่มแก้โรคเกี่ยวกับทางเดินปัสสาวะ แก่ปัสสาวะพิการ แก่โรคเบาหวาน **เปลือก** รสฝาดขม แก้ไข้ แก้ท้องเสีย ใช้ปรุงเป็นยาแก้บิด ลงแดง และมูกเลือด ราก รสขม แก้แผลในปาก ในคอ เป็นยาสมานท้อง แก้ปวดกล้ามเนื้อเมื่อมีไข้ ใบ รสจืดขมฝาดเย็น ต้มหรือชงน้ำร้อนดื่ม แก่โรคเบาหวาน ขับปัสสาวะ เป็นยาลดความดัน **เมล็ด** รสขม แก่โรคเบาหวาน แก่นอนไม่หลับ

